

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

CU TOATE FORŢELE LA CULESUL PORUMBULUI

OLT: Acelaşi ritm înalt, aceeaşi maximă concentrare de energii

După ultima situaţie operativă existentă la Direcţia agricolă a judeţului Olt, porumbul se apropie de faza finală a recoltării. Din totalul de 108.012 hectare (în C.A.P.-uri şi I.A.S.-uri) au fost culese până la această dată 98.623 hectare. Au mai rămas de cules 7.489 hectare iar ritmul în care s-a desfăşurat până acum această operaţie poate asigura o grăbnică apropiere a momentului final. Fără îndoială, o situaţie bună, urmare a modului energic în care au acţionat comandamentele comunale, a participării masive a cooperativelor şi lucrătorilor din agricultură la executarea cîm mai grăbnică a acestei lucrări. Şi totuşi la o cercetare mai amănunţită apar şi stări de lucruri mai puţin îmbucurătoare. Se ştie, recoltarea porumbului nu înseamnă doar simpla rulare a ştiuleţilor din cocieni. Aceasta presupune tăierea cocienilor, eliberarea terenului şi — desigur, în primul rînd — transportul recoltei la bazele de recepţie, în hambarele proprii. În această acţiune pe cale de a deveni deja experienţă, exemplele sînt diferite: important rămîne care din acestea au „greutate specifică” mai mare, în favoarea cărora dintre ele pledează ansamblul de activităţi. Iată câteva.

În urma angajamentului asumat cu încă 1.000 de tone, cooperativorii de aici au predat pînă la această dată la bazele de recepţie peste 8.000 tone. Un exemplu dintre cele mai elocvente în ceea ce priveşte spiritul gospodăresc, disciplina care a dominat în această campanie în activitatea cooperativorilor din Izbiţeni. Un exemplu, de altfel, urmat şi de alte unităţi agricole din judeţ. Nu însă de toate. La C.A.P. Tla Marc, de pildă, din 2.700 tone planificate pentru fondul de stat au fost transportate abia 1.500 de tone. Nu există oare porumb în cîmp? Există, şi încă în cantităţi mari. Adeseori, zeci de tone aşteaptă sub cerul liber să fie transportate. În schimb, grăticele de dirijare a maşinilor I.T.A. nu sînt respectate. Cooperativorii de aici au solicitat 10 autocamioane — cerea făcută prin comandă plătită — dar nici la această oră nu au primit sprijin. Într-un fel asemănător se petrec lucrurile şi la C.A.P. Giuvăreşti. De la I.T.A. le-au fost repartizate 2 maşini dar nu după multe curse au fost retrase. Pentru ambele unităţi, aşa zisele baze volante ale la Potlogeni, cealaltă chiar în Giuvăreşti) nu au spaţii de depozitare amenajate. Alte dificultăţi ţin de propria gospodărire. De pildă, cooperativorii din Gircov mai au de predat la baza de recepţie cîteva sute de tone. În cîmp se află altele zeci de tone netransportate şi circa 200 hectare neculise. Si aici se face simţită lipsa mijloacelor de transport auto. Dar aici există 150 de ateleje proprii la care cooperativorii din Gircov nu au apelat încă. Ce se constată în aceste ultime zile ale campaniei porumbului? O reducere simţitoare în unele lucruri a ritmului de recoltat. În

loc să se adopte măsuri eficiente pentru asigurarea unui transport operativ şi continuu, oamenii preferă să aştepte. Este deci de datoria factorilor de răspundere remedierea grăbnică a acestei stări de lucruri. Altfel, cele 7.489 hectare, cit au rămas de cules — posibil în recoltate în 3-4 zile — vor lungi nepermis de mult timp pînă nefire şi o mare forţă (muncă) o acţiune desfăşurată pînă acum cu succes.

În aceste zile, pe ogoare a fost intensificată munca pentru stringerea recoltei şi executarea însămirărilor. Din datele centralizate vineri dimineaţă rezultă că porumbul a fost cules de pe 92 la sută din suprafeţele cultivate. A mai rămas de strins recolta de pe 176.600 ha, mai ales în judeţele Harghita, Satu Mare, Mureş, Bistriţa-Năsăud, Sălaj, Cluj, Constanţa, Maramureş şi Bihor. În aceste judeţe se impune ca odată cu grăbirea culesului să se întzeze şi transportul producţiei din cîmp. Pînă la 17 octombrie au fost însămirate cu grîu 65 la sută din suprafeţele prevăzute. Au anunţat terminarea semănăturii unităţile agricole cooperatiste din judeţele Satu Mare, Covasna şi Bistriţa-Năsăud. Această lucrare se execută pe ultimele suprafeţe în judeţele Botoşani, Suceava, Caraş-Severin şi Bihor. În judeţele Bistriţa, Teleacman, Olt, Ialomiţa, Argeş, Dimbovitza, Prahova, Galaţi şi Braşov semănătură grîului a rămas în urmă. Timpul înaintat impune folosirea deplină a mijloacelor pentru ca în toate judeţele să se încheie însămirările de toamnă la data stabilită.

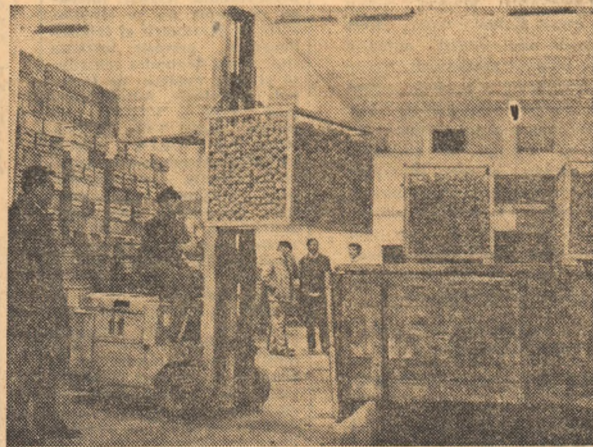
BACĂU. Bătălia ultimelor hectare

În judeţul Bacău, cooperativorii agricole de producţie Măgura, Cleja, Podul Turcului, Gură Văii care au încheiat recoltatul porumbului li se vor alătura în cel mult două zile toate celelalte unităţi din judeţ care depun acum eforturi sustinute pentru a stringe recolta de pe ultimele suprafeţe. Urmind exemplul comandamentului comunal Mărgineni, din iniţiativa căreia a fost organizată o echipă numai din factorii de răspundere ai comunei — între care pot fi amintiţi Maria Santei şi Petre Druţă, contabilii, Vasile Popa, directorul căminului cultural, Ovidiu Tomulescu, preşedintele C.A.P., Florentina Păuleţ, secretara comitetului comunal U.T.C. şi Petre Rosu, primarul comunei — şi alte comandamente comunale cum sînt cele din comuna Nicolae Bălcescu, Beresti-Tazlău, Beresti-Bistriţa, Gîrleni, au trecut la o organizare mai judicioasă a formatiilor de lucru, stabilind sarcini şi res-

punsibilităţi concrete pentru fiecare cooperator sau factor de răspundere din comună. Strădăniile lor sînt răsplătite de mii de tone de porumb ce înu zănesc drumul şilozurilor şi hambarelor. Un exemplu de hărnicie şi dăruire în muncă li constituie cooperativorii din comuna Valea Seacă. În zilele rădului nostru pe tarilele C.A.P. puteau fi văzuţi încă de la primele ore ale dimineţii, alături de sute de tineri cooperatori şi numeroşi tineri muncitori şi elevi, care, în pînă de liber au venit la cîmp pentru a da o mîină de ajutor la stringerea recoltei. Printre ei se aflau pionierul Bicoteza Bostan, utecistul Aurel Botezatu şi pensionarul Nicolae Grecea, pe care i-am întîlnit, alături de mulţi alţii asemenea lor, pe una din tarilele cooperative agricole de producţie din Valea Seacă la recoltatul porumbului de pe ultimele hectare.

Un ajutor preţios dat de tinerii muncitori de la IREMOAS lucrătorilor depozitului I.L.F. Militari.

Operativ, mijloacele de transport sînt dirijate la rampa de încărcare a depozitului I.L.F. Chitila.

Fotografii: O. PLECAN

25 DE ANI DE LA ADOPTAREA PRIMULUI PLAN DE ELECTRIFICARE A ŢĂRII

Moment de bilanţ, de îndemn pentru continua afirmare a energiei româneşti

Mîine energicienii ţării vor trăi o zi deosebită. În această zi aparte se regăseşte imaginea unui drum, a unei responsabile prezenţe în istoria contemporană a României. Energicienii sărbătoresc 25 de ani de la adoptarea primului plan de

electrificare a ţării. Douăzeci şi cinci de ani de remarcabile succese, de impresionante realizări. Douăzeci şi cinci de ani care deschid în faţa acestor oameni de excepţie alte decenii de susţinute eforturi pentru materializarea marilor obiective în-

scrise în documentele Congresului al XI-lea al P.C.R., în Programul Partidului Comunist Român de faurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

O RETROSPECTIVĂ CARE ÎNDEAMNĂ LA NOI SUCESE

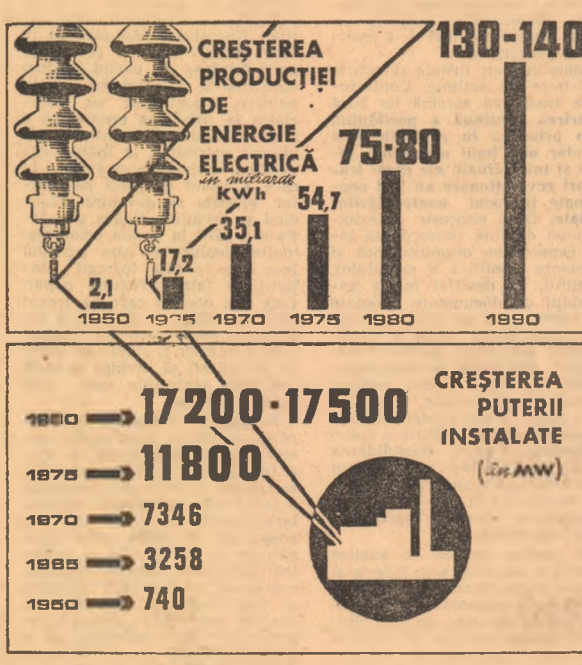
Cu 25 de ani în urmă, Plenara C.C. al P.C.R. din 26 octombrie 1950 dezbatea şi aproba planul de electrificare a ţării pe zece ani (1951-1960) menit să pună bazele unui sistem energetic modern în România. În acel an, simbolic pentru începuturile unui sector atât de important al economiei naţionale, consumul de energie electrică pe cap de locuitor era de 414 kWh. De sase ori mai puţin decît în anul 1975, de peste 9 ori mai puţin decît în anul 1980, de 13-15 ori mai puţin faţă de prognoza pentru anul 1990.

Privită de-a lungul anilor, devenirea energiei româneşti supune pe cel care se încumetă într-o asemenea retrospectivă la cîteva reflecţii deosebit de interesante.

În primul rînd, care erau resursele energetice utilizate? Locul de frunte li detineau produsele petrolului, apoi cărbunii şi, în sfîrşit, doar o singură centrală electrică folosea drept sursă de energie cîdere a apei. Trebuia deci schimbată fundamental această stare de fapt prin folosirea mai judicioasă a cărbunilor inferiori şi prin amenajarea hidrotehnice a rîurilor interioare. În al doilea rînd, exista un număr de microcentrale cu o eficienţă economică redusă. În al treilea rînd nu exista o reţea de linii de transport. În al patrulea rînd nu exista o industrie constructoare de maşini, capabilă să echipeze vitorele centrale electrice. În al cincilea rînd, nu existau suficienţi specialiştii care să verifice şi să întretină un atât de impresionant sistem energetic. Dar, în ciuda acestor precare realităţi, desigur, şi, apăsuse acel trebuie. Ca p cerinţă esenţială, ca un început de mare capitol dintr-un impresionant sir de glorioase capitole pe care şi le va scrie, cu demnitate, România socialistă.

În ziua de 16 noiembrie 1950, Consiliul de Miniştri emite hotărîrea cu privire la constituirea hidrocentralei de la Bicaz. Unsprezece ani mai tîrziu, cea mai mare centrală electrică construită vreodată în România intră în funcţiune. Paralel cu această nouă investiţie energieticî construesc şi numeroase centrale termoelectrice cu puteri instalate de mîrime medie: Dolcesti (1952), Fîntînce (1953), Paroseni (1956) ş.a. Primul deceniu al energieticii româneşti se încheie astfel cu un bilanţ impresionant. De la 2,1 miliarde kWh (1950) se ajunge la o producţie de 7,6 miliarde kWh. În acelaşi timp, puterea instalată a centralelor creşte de la 740 kWh la 1.779 kWh.

În perioada 1961-1965, energia românească înregistrează noi succese semnificative. În cinci ani doar, puterea instalată a centralelor, precum şi producţia de energie electrică se dublează. Se montează primele agregate de mare putere. În anul 1964 se deschid lucrările pentru construcţia marelui sistem hidro-

energetic şi de navigaţie de la Porţile de Fier. Tot în această perioadă sînt puse în funcţiune primele capacităţi la C.T.E. Luduş-Iernu. În consens cu aceste impresionante creşteri de producţie au loc şi numeroase îmbunătăţiri de ordin calitativ privind transformarea şi transportul energiei electrice.

După 1965 acest din urmă aspect capătă o amploare deosebită. Apar şi se extind liniile de 220 şi 400 kV. Se pune de asemenea un accent mai profund pe diversificarea surselor de materii prime energetice, pe restringerea utilizării petrolului drept materie primă în centralele termoelectrice. Se montează primele turboagregate de 315 şi 330 MW. Se dezvoltă continuu producţia de echipament energetic şi de automatizare. Incepe o amplă desfăşurare de forţe pentru amenajarea hidrotehnice integrată a rîurilor ţării. În deceniul 1966-1975 sînt puse în funcţiune C.E.T. Craiova şi Bucureşti-Sud, hidrocentralele Porţile de Fier, salba de microcentrale de pe rîurile Bistriţa şi Argeş, C.T.E. Govora, prima etapă de producţie a sistemului Lotru, primele capacităţi de producţie ale hidrocentralei Tarniţa-Someş şi multe altele.

O dată cu intrarea în funcţiune a acestor constelaţii ale luminii, producţia de energie electrică a României a ajuns să fie de peste 3 ori mai mare decît în 1965 şi de aproape 17 ori mai mare decît în 1950.

ENERGICIENII, O LUME A MARILOR ENERGI

Un singur om transmite celorlalţi oameni, printr-un gigan-

taţiile de închidere ale celor trei corpuri ale primei turbine de 330 MW fabricată în România, operaţie care constituie o premieră în lucrările de construcţii-montaj ale energieticii româneşti.

În ziua de 14 octombrie a.e., la C.E.T. Bucureşti-Sud au fost terminate probele tehnologice ale cazanului de 1.035 tone abur pe oră de la turbogeneratorul de 125 MW. Proba hidrolică şi sistemului de presiune, care cuprinde peste 42.000 suduri, a reuşit cu calificativul maxim.

UN SALT LUCID ÎN VIITOARELE DEZENII

Se vor dezvolta îndeosebi termocentralele bazate pe cărbuni şi sisturi bituminoase, urmîrindu-se creşterea mai substanţială a înlocuitorilor. Se va urmări folosirea întregului potenţial hidroenergetic. În acelaşi timp se va începe la folosirea energiei atomice prin construirea de centrale atomoelectrice. Se va realiza, pînă în 1990, o producţie de energie de 5.000-6.000 kWh/locuitor. Sînt sarcini clare, prevăzute în documentele celui de al XI-lea Congres al P.C.R. şi în Programul Partidului Comunist Român, care deschid noi şi impresionante perspective dezvoltării energieticii româneşti. Ritmurile de creştere a producţiei de energie se vor situa pe aceleaşi trepte înalte şi constante. În acest fel, la sfîrşitul viitorului cincinal, România va produce 75-80 miliarde kWh, adică în jur de 9.700 kWh pe cap de locuitor, ceea ce nu va situa printre ţările dezvoltate în acest domeniu. La sfîrşitul celui de al 9-lea deceniu, energia românească va furniza economiei naţionale 130-140 miliarde kWh anual. În acelaşi timp, se va diversifica substanţial gama de materii prime energetice. Se vor construi centrale bazate pe folosirea ştişurilor bituminoase şi a energiei atomice. Se va produce energie din deseurî industriale şi menajere. Se va intensifica valorificarea cărbunilor inferiori, precum şi a resurselor hidroenergetice. Pe harta ţării vor apărea noi constelaţii: Turceni, Olt, Sebeş, Drăgan, Siret, Cerna-Motru, Rîul Mare, Cernavodă, Turnu Măgurele, Anina.

Pentru realizarea acestor giganţi ai energieticii româneşti, investiţiile ce se vor aloca numai în viitorul cincinal vor reprezenta aproape 70 la sută din valoarea totală a investiţiilor alocate pentru dezvoltarea resurselor energetice în cei 25 de ani precedenţi. În această sumă intră bineînţeles şi pregătirea celor 18.000 de muncitori, ingineri şi tehnicieni, care vor intra în următorii cinci ani în lumea energieticienilor. Prin realizarea acestor obiective, energia românească va înregistra un nou pas, gigantic pas, care o va situa la nivelul celor mai dezvoltate state ale lumii în acest prioritar domeniu al activităţii economice.

PAVEL PERFIL

ACŢIUNI CONCRETE PENTRU APROVIZIONAREA RITMICĂ, RAŢIONALĂ A POPULAŢIEI

Mărfuri există, dar organizarea lasă încă de dorit

La complexul nr. 7 din Drumul Taberei la ora 6.45, ceas de mare afuenţă, cumpărătorii par a nu manifesta nici un fel de interes pentru mărfurile aflate în rafturi. Aflăm şi cauza, cel mai mulţi aşteaptă la raionul unde „obisnuit” se distribuie uleiul şi zahărul; zahărul şi uleiul se află însă în depozitul magazinului... Aici, pungile se stivuesc una peste alta, sticlele stau cuminiţi în navetele lor... „De ce nu le puneţi în vinzare?” o întrebăm pe responsabilă Victoria Nica. Răspunsul vine prompt şi stupefiant: „După ce pleacă oamenii la servici; ca să evităm aglomeraţia!” Stranie concepţie! Pentru a-şi menaja comoditatea, personalul magazinului lipseşte pe cei încadraţi în producţie de posibilitatea de a se aproviziona în timpul disponibil... La unitatea 379, legume-fructe, întîlnim un alt exemplu de proastă organizare a activităţii comerciale. Magazinul este pur şi simplu încărcat cu toate produsele dar, de două săptămîni

există, la ora actuală, 350 tone de cartofi. Tot ieri Alimentara nr. 5 din această piaţă a primit 2.600 kg de zahăr, 650 sticle de ulei, 1.500 kg carne de porc, 900 kg de vită, 100 kg de oaie etc. Faptul că piaţa este zilnic frecventată de peste 10.000-15.000 de locuitori din împrejurimi denotă că aici există grijă şi răspundere pentru timpul ceteanului. Abundenţa de produse, roşii, vinete, ouă, ardei am găsit şi în alte locuri: piaţa Moşilor, piaţa Galaţi.

„Piaţa 7 Noiembrie, ora 15.00. Munţi de cartofi. Alături oamenii formid şiruri. Unii, între care Zoia Popa, pensionară, Ioan Codoi, şofer la O.N.T., Marin Tudorache, muncitor la Uzinele „23 August” îşi exprimă nemulţumirea că trebuie să piardă destul de mult timp. Vinzătorul vine abia la orele 16.00. Dimineaţa, cînd unităţile se deschid, oamenii se află în drum spre locurile lor de muncă. La prînz, vine şi aşteaptă. Discuţăm această situaţie cu tovaruşul George Stănilă, administratorul pieţei. Este de acord că ar trebui revăzut programul unităţilor astfel ca vinzarea să se facă în tot timpul zilei. Iată o propunere care trebuie să se bucure de atenţia organelor de resort, pentru că nu este singurul loc în care toate chioşcurile de legume şi zarzavaturi se

deschid şi se închid la aceeaşi oră. „Piaţa Moşilor la ceasul însenării. Tarabele sînt încărcate cu produse. Vinzătorii trebuie să facă faţă solicitărilor tot mai numeroase, pentru că sortimentele oferite ceteanilor sînt în număr sporit şi de calitate superioară. Din neaşteptat, cumpărătorii sînt egali noicte să-ţi asieşti rîndul ca să cumperi roşii, vinete, ouă, după care urmează să te muţi vis-a-vis unde se găseasc cartofi!!! De ce nu erau la ficcare unitate? Lipsese oare din piaţă? Nicidcum. La intrarea, o grămadă impresionantă de cartofi aşteaptă iniţiativa, spiritul de organizare şi de răspundere ale celor ce administrează piaţa. După intervenţia promptă a responsabilului lucrării intră în normal. În acest sezon cumpărătorii se aprovizionează şi cu mere. Sînt şi aici din belşug. Au fost aduse cîteva mii de kg. La unitatea Agrocoop unde vinde Maria Bărbulescu însă merele au fost acoperite cu grîjă, cumpărătorii fiind „sfătuiţi să vină „mîine dimineaţă”. Nu ştim dacă e vorba de comoditate sau de altceva, pentru că argumentul că n-ar fi fost luate în primire, învoat de vinzătoare, s-a dovedit pînă la urmă un fals pretext, merlele fiind puse operativ în vinzare.

Asadar, prin mai buna organizare, prin mai mult spirit gospodăresc şi de răspundere, pietele, unităţile comerciale reuşesc să asigure desfăşurarea în tot mai bune condiţii a aprovizionării populaţiei cu produse agroalimentare. Ne-am convins încă o dată de asta şi la dispeceratele I.L.F. şi I.C.R.A. Astă noapte au fost livrate pietelor şi unităţilor comerciale cantităţi sporite de produse: 1.000 tone de cartofi, 40 tone ceapă, 100 tone roşii, 200 tone varză albă, 22 tone rădăcinoase, 13 tone fasole uscată, 60 tone mere. Pentru transportul acestora, ne spune tovaruşul Mihai Staricu, merceolog principal, au fost folosite numeroase maşini de la Transcom şi din diverse întreprinderi, între care 20 de bascule. Mobilizaţi de organizaţiile de partid, de organizaţiile U.T.C. un număr mare de oameni ai muncii, tineri, utecişti, au ajutat la sortarea, încărcarea şi descărcarea produselor. Ilie Teodorescu, şeful serviciului desfacere de la I.C.R.A., ne informează că ieri noapte în unităţile comerciale s-au adus 220 tone zahăr, 110 tone ulei, 40 tone paste tomate, 90 tone conserve — legume, 16 tone gemuri, 40 tone paste viu, proaspăt şi congelat, 6 tone conserve de carne, 3 tone conserve de peşte, 90 tone făină, 12 tone

margarină şi peste 700.000 de ouă.

Măsurile hotărîte de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. în ziua de 14 octombrie se transpun în fapte asigurînd o tot mai bună aprovizionare a populaţiei. Ele se înscriu în per-

manenţa grijii pe care partidul şi statul, persoana lui Nicolae Ceauşescu, o acordă îmbunătăţirii permanente a condiţiilor de trai ale poporului nostru. LIDIA POPESCU DAN VASILESCU I. A. S. ODOBEŞTI: Sporesc cantităţile de struguri livrate beneficiarilor Întreprinderea agricolă de stat Odobeşti, renumită în ţară şi peste hotare pentru calitatea produselor sale, înscrie şi în acest an un nou succes pe lista recordurilor sale. După cum aveam să aflăm de la directorul unităţii, ing. Alexandru Buleu, în această toamnă bilanţul este deosebit de rodnic: faţă de o producţie medie planificată de 9.200 kg/ha, de pe cele peste 2.200 hectare de vie pe rod s-au obţinut mai mult de 9.500 kg/ha. Ca urmare, la struguri de masă, de pildă, s-au putut livra în plus la fondul de stat 2.061 tone faţă de 1.800 tone cit era prevăzut. Evident, aceste cifre vorbesc de la sine despre pri-

30 de ani de la Conferința Națională a P.C.R. UN DRUM HEROIC, REVOLUȚIONAR

„Un moment de seamă în desfășurarea evenimentelor politice a fost Conferința Națională a partidului din octombrie 1945, care, făcând bilanțul succeselor realizate în organizarea insurecției și a revoluției populare, a trasat sarcinile noii perioade istorice în care intra țara noastră.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Se împlinesc în aceste zile trei decenii de la Conferința Națională a P.C.R. din 16-21 octombrie 1945, prima întrunire la scară națională a comunistilor după ani și ani de activitate ilegală, conferință care a avut, așa cum se specifică în Programul orientării, „un rol important în orientarea activității comunistilor și a forțelor democratice din țară”. Moment rețenabil al istoriei mișcării noastre revoluționare, al luptei duse de forțele populare, progresiste, călăuzite de partid, pentru triumful unei ordini noi, pentru dobândirea puterii politice și asigurarea unor radicale transformări sociale. Conferința s-a desfășurat în condițiile profundelor prefaceri înnoitoare, deschise prin victoria insurecției naționale armate antifasciste și revoluționare, realizate din august 1944. După cum se știe, victoria insurecției a dat un hotărâtor impuls luptei revoluționare a maselor, fapt care a avut ca urmare căderea guvernului burghez și instalarea guvernului revoluționar democratic și instalarea primului guvern revoluționar democratic cu un pronunțat caracter muncitoresc-îărănesc, condus de dr. Petru Gheorghiu-Dej. S-a realizat în scurt timp reforma agrară, s-a întărit unitatea forțelor democratice și revoluționare. Cu toate acestea importante succese, clasele exploatare, deținătoare a unor însemnate poziții politice și economice, se împotriveau încă transformărilor democratice, ceea ce impunea o acțiune hotărâtă pentru zădărnici tentative de reacționare. În acest context a fost convocată Conferința Națională a P.C.R.

Reportajul politic a fost prezentat din însărcinarea Comitetului Central al partidului, de Gheorghe Gheorghiu-Dej. Pornind de la detaliile fundamentale ale situației interne și internaționale proprii acelei etape istorice, efectund o analiză realistă, profundă și cuprinzătoare a acestora, trăsând direcțiile tactice și obiectivele strategice ale perioadei următoare, Conferința a pus în lumină căile de acțiune revoluționare imediate și de perspectivă, sarcinile majore ce se aflau în fața partidului în domeniul politic, economic, al culturii și al relațiilor internaționale. Esențială problema a perioadei constituind-o consolidarea regimului democratic, continuarea și aprofundarea procesului de prefaceri revoluționare, Conferința a trasat ca sarcină de bază fundamentală întărirea unității tuturor forțelor progresiste și democratice. Acordând o deosebită atenție întăririi alianței dintre clase muncitoare și țărănime, ca bază politică a regimului democratic-popular. Conferința a ridicat pe o treaptă nouă, calitativ superioară, corespunzătoare imperativelor momentului istoric, politica de alianță în mod consecvent și principial promovată de partid, a chemat toate forțele progresiste și democratice să acționeze în strânsă unitate pentru întărirea puterii populare. Justețea acestei linii politice a fost confirmată de evoluția ulterioară a evenimen-

nimentelor, corolarul ei fiind creșterea influenței forțelor revoluționare și democratice, creșterea concretizată în victoria Blocului Partidelor Democratice în alegerile din 1946. În înălțarea nărilor reprezentanți ai claselor exploatare din guvern, culminând cu aboția — la 30 Decembrie 1947 — a instituției monarhice. Aprescând cu justețe direcțiile prioritare de acțiune, Conferința a trasat ca sarcină de bază întărirea continuă a partidului, prin primirea în rândurile sale a celor mai buni muncitori, țărani intelectuali, ale căror înșărături revoluționare au fost conștientizate în focul confruntărilor sociale. Din expresie necesităților unei depline concordanțe între capacitățile organizatorice și influența politică a partidului, Statutul, ca de altfel întreg ansamblul de documente adoptate pe această prilej, au reliefat pronunțat necesitatea vitală a intensificării activității politico-ideologice, se masă, a promovării neabătute a principiului centralismului democratic. În acest cadru, a fost evidențiată necesitatea unității politice a clasei muncitoare, prin consolidarea Frontului Unic Muncitoresc, prin dezvoltarea continuă a colaborării dintre P.C.R. și PSD în perspectiva fuziunii partidului unic muncitoresc. În același context de analiză obiectivă, realistă, s-au înscris și preocupările Conferinței privind dezvoltarea economică a țării, în funcție de care au fost stabilite sarcini precise în vederea redresării economiei și contracării activităților de speculă și sabotaj ale claselor exploatare.

Îmbinând în mod științific și realist în politica sa economică sarcinile actuale cu orientările de perspectivă, partidul a fundamentat, împotriva teoriilor reacționare, concepția potrivit căreia România este destinată a fi o țară „eminentă agrară”. Necesitatea și posibilitatea industrializării țării ca singura alternativă pentru lichidarea înalptărilor economice, a dezvoltării armonioase și unitare a tuturor ramurilor economiei naționale și în cadrul lor și a agriculturii, ca bază reală de ridicare a nivelului de trai al poporului, de asigurare a independenței politice și economice a țării. În același timp, pornind de la fierbințe dorință a popoarelor greu încercate de război — de instaurarea a pace durabilă, Conferința a arătat că principala obiectivă a țării, industria, sustinută de colaborarea și voința de a rezolva toate problemele prin bună înțelegere”. O dată mai mult, cu aceste idei au fost puse în valoare spiritul consecvent și înalt politic al politicii P.C.R., doctina sa sinceră de a dezvolta, pe baze juste, echitabile, colaborarea și prietenia cu celelalte țări, de a întări continuu solidaritatea militanță cu toate forțele iubitoare de pace, libertate și progres. Au trecut de la această puternică afirmare a tezelor politice fundamentale ale Partidului Comunist Român trei decenii de muncă eroică și avântă,

în care istoria a validat definitiv prin marile victorii obținute de poporul român, sub conducerea partidului comunist, justetea și consecvența unei linii politice în deplină concordanță cu interesele și aspirațiile fundamentale ale poporului. Urmind îndemnul și exemplul comunistilor, tineretul a fost prezent în focul tuturor luptelor revoluționare conduse de partid pentru curățirea și consolidarea puterii politice, a participat cu entuziasm la refacerea economică a țării, pe neuitate săntiere ale muncii patriotice, la înfăptuirea politicii economice și sociale în care a văzut propriul său viitor, propria sa devenire. Muncind și învățând, tinăra generație s-a călăt la școala celor mai înalte idealuri pe care partidul le-a pus în fața întregii națiuni, în fața întregului popor. Cele trei decenii care au trecut sînt cea mai vie dovadă a tot ceea ce poate face un popor cînd este liber și stăpîn pe soarta sa, hotărît să învingă și să realizeze aspirațiile sale cele mai profunde. Pe parcursul acestor trei decenii, a fost în mod deplin curățită puterea politică în stat, a fost generalizată proprietatea socialistă în întreaga economie, a fost lichidată definitiv exploatarea omului de către om. În acești ani de mare avînt constructiv a fost făcută o industrie puternică, dispusă rațional, armonios, pe întregul teritoriu al țării, industria ramurilor de deosebită importanță economică și socială. Au realizat azi o producție de 33 de ori mai mare decît în 1938. Un deosebit accent s-a pus în această perioadă pe dezvoltarea științei și tehnologiei moderne, de vîrf, ce solicită o forță de muncă cu o înaltă calificare. Pe temelia de granit a industrializării socialiste s-a amplificat impetuos întreaga bază tehnico-materială a societății, s-au asigurat superioarele condiții de viață oamenilor muncii, s-au dezvoltat știința, învățămîntul și cultura.

Strîns unit în jurul partidului, întregul nostru popor, întregul nostru popor, întregul nostru popor, își consacră toate forțele, întreaga energie și pasiune creatoare înfăptuirii mărețului Program adoptat de Congresul al XI-lea al P.C.R. de fuziune a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintare a României spre comunism, cu neabătută încredințare că va urca noi trepte, mereu mai înalte, ale progresului, civilizației și bunăstării, că își aduce astfel o contribuție esențială la întărirea și afirmarea unității forțelor păcii și socialismului pe arena mondială. Împlinirea celor trei glorioase decenii ne găsește pe noi toți, vîrstnici și tineri, angajați în efortul durabil de edificare a viitorului luminos, conștienți că prin muncă avîntată, eroică, plină de abnegație, înfăptuim, cu patosul și certitudinea înșufiate de partid, opera cea mai măreță din întreaga istorie a patriei, înaintarea fermă spre comunism.

IOAN ADAM ȘERBAN CIONOFF

— O discuție despre autenticitate nu mă refer la una „în perspectivă”, cum o teoretizăm niște reagi despre „finic” cum dogmatic, nici cea dură, pasă-mi-te „curaiosă”, care caută cu orice preț pată de umbră, ci autenticitatea efectivă a zilei de azi, senzația de perspectivă, de legătură cu trecutul, dar mai ales, senzația de „devenire”.

— Se poate vorbi despre o vocație a „autenticității” la creatorii de filme inspirate din viața contemporană?

— E adevărat că nu poți face film contemporan fără să ai ceva ce numim „dumneavoastră”, vocația autenticității. Nevoia de autenticitate ar trebui să caracterizeze filmul românesc în general — diferența este că un film de actualitate nu poți să îl faci azi, în ziua de azi, în condiții sau pumn bine și profesional plasati. Lipsa de subtilitate, participare și nuante nu lărgă, se simte izbitor în filmul contemporan.

— Trebuie să înțeleg că autorii de film cu subiect contemporan, mai ales cînd așază în centrul lui tineretul, trebuie, înainte de orice, să fie siguri de ei și să știe de ce sînt. Aveți dreptate, din păcate nu întotdeauna se întîmplă așa. Poate dintr-o prîpăie înțelegere a „universului cunoscut” care nu este chiar atât cunoscut. Dumneavoastră faceți mereu filme cu și despre tineri. De ce? Li cunoașteți?

— Îmi place să cred că da. Tinerii se schimbă odată cu epoca, dar fundamental nu, dat fiind faptul că este unul mai subtil, mai profund, de factură interioară. Îl cunosc. Îl observ, și mai ales, cred că fără el nu se poate. A face filme despre tineri înseamnă a respecta un adevăr social. Aici se ridică însă niște probleme care tin nu numai de autenticitate, ci de adevăr. Nu acord nici un credit discuțiilor sterile care primum un dat general exterior în fața structurilor reale a tînărului. Printr-o încercare de etichetare care pleacă de la faptul că „ideile trebuie să fie limpeză” — oamenii devin unel scheme. Ideile trebuie într-adevăr să fie limpeză, dar oamenii sînt mai complicați, starea de bine se creează cu destul chin, dar nu poți băștra într-un film doar chinul sau doar sansa — ei, mai ales, fundamental, efortul de devenire, procesul de creștere. Cele două personaje principale din „Ilustrate cu flori de cîmp” sînt tragice, mișcarea lor este căderea, dar nu mă tem de esecul unei persoane cînd ideea nu poate avea. Important este ca autorul să nu se lase furat de autenticitatea de amănînt și să nu uite adevărul filmului, ceea ce vrea să spună autorul dincolo de întîmplări.

— Filmul românesc a cîștigat în profesionalism, deci discuția se poate purta în planul ideilor.

AUTENTICITUL — SUBSUMAT ADEVĂRULUI MAJOR

Interviu cu ANDREI BLAIER

— Acest lucru este real și rezonanță o etapă estizată de care sîntem conștienți. Dar nu putem rămîne numai la profesie. Este ca și cînd am spune că scriitorii nu fac greșeli gramaticale. Sper că am depășit etapa aceasta și acum putem vorbi într-adevăr de adevăr și autenticitate — la care nu se poate ajunge decît cu talent și adevărul la real, la detaliu de semnificație pe care nu-l vezi în film — dar dacă ar lipsi l-ai simți lipsa. Cînd vorbim despre autenticitatea erorii nu trebuie să uităm autenticitatea cadrului, ca și autenticitatea originalității fără de care un film nu are sens. De multe ori se întîmplă să scriem un scenariu cu succes și asistăm astfel la o aliniere la nonconformism, asistăm la intristător spectacol al autorilor care în loc să se inspire din viață se inspiră tot din filme.

ANCHETA NOASTRĂ

Este tinarul din filmul nostru contemporan cel pe care îl cunoaștem din viață?

De obicei asta se întîmplă cu spiritele firave, prea delicate, lipsite de forță. Sau asistăm la celălalt revers al meditației — filmele lirice, senile, care nu sînt altceva decît o concesie binevoitoare făcută realității de care aceasta nu are nevoie.

— Eu cred că o dilemă despre autenticitate în filmul românesc este bine să se pornească în momentul lui de reușită. Succesul acesta un act de inteligență și la urma urmelor, de vreme ce din executiv se pare că învățăm mai greu.

— S-a lăsat și s-a cristallizat o „generație a harului” cum îmi place s-o numesc, care nu ține neapărat de vîrstă, deși majoritatea „dintre ei sînt tineri, ci de un program comun de a face totul pentru a sluiți filmul contemporan, program susținut de talente viguroase și diferențiate — cum ar fi Dan Pita, Mircea Verou, Constantin Vaeni, cîrind li se va adăuga operatorul Dinu Tănase și regizorul meu personal pentru pierderea unui operator de mare calibrul nu contează în fața câștigului pentru filmul românesc. Ceea ce mi se pare că-l unește pe toți este un dublu sentiment de fapt un sentiment global și lucid care s-ar traduce prin vocația autenticității despre care vorbim — aplicată unor adevăruri majore. Nimic mai greșit și mai nobil decît aplicarea unui nivelis autentic la un interior neadevăr. Nimic mai rău decît o stare autentică la o „comedie muzicală”. Autenticitatea n-are valoare în sine, ea trebuie să slujească unui adevăr asumat, să refuze gîndul neadevăr. Toată nevoia de autentic, imperativul acesta, trebuie să slujească unor idei ample, conținute într-un adevăr major izvorit din realitatea noastră socialistă, contemporană.

Interviu realizat de SMARANDA JELESCU

CUM VĂ PLACE?... Între succesul de public și cel personal...

Am participat nu demult la o anchetă oarecum asemănătoare cu cea pe care a propus-o cititorilor ziarul „Știința tineretului”. Acea anchetă menită, după cum pot să-mi dau seama, mai mult unor constatări rituale decît încercării de a descoperi măcar niște vagi soluții ca să nu mai vorbesc de niște adevăruri foliozitate tuturor, pornite de la scrisoarea unui tînar în care era respinsă ideea filmelor pentru tineri” și se puneau serios la îndoaială „filmele despre tineret”. Să admitem plină unalita că o operă artistică viabilă și de succes, și opera cinematografică ca viabilă (în paranteză spus, produsă altă de rar de cinematograful nostru) nu-și ascunde semnificațiile unor categorii de vîrstă pentru a le dezvălui altele, mai coapte. Pe de altă parte, filmul — din nou ca orice operă de artă — nu poate fi considerat în sine și în mod izolat, el este rodul unor fenomene complexe inserate în istorie,

tră, deși pentru noi ar însemna foarte mult sub raport estetic și moral descoperirea cuprinzătoare a lumii tinerilor noștri, fără prejudecăți, fără timiditate, fără false soluții și mai ales cu conștiența înfăptuirii unui act de cultură necesar și firesc într-o societate tînară, deschisă înnoitoare, cum este societatea românească de azi.

În cazul în care am vrea să ne răspundem sincer la întrebarea dacă avem un număr mulțumitor de filme al căror personaj principal să fie, cum se zice, un tînar al zilelor noastre, ar trebui să roșim puțin: nu. Nu avem acest număr mulțumitor de filme obligatoriu chiar și sub aspectul deloc neglijabil al marea majoritate a spectatorilor de cinematograf se reculează dintre adolescenți și tineri. „Ei sînt aceia care fac succesul sau insuccesul unui film și dacă lor nu li se oferă posibilitatea să opteze între producții autohtone de valori diferite, atunci să

nu ne mirăm că preferă o peliculă de aiurea cu eroi de duzină, dar cu peisaje inedite și demonstrații automobilistice. Nu este mai puțin adevărat că, dincolo de absența diversității nici atunci cînd cinematograful nostru lansează pe ecran realizări valoroase, spectatorul tînar nu o confirmă de fiecare dată, cu entuziasm, că l-ar interesa în mod deosebit acest gen de filme care încearcă să vorbească despre viața lui și despre problemele lui. Există o ruptură cîteodată mai evidentă, cîteodată modestă, de atitudine părtinitoare a unei critici neglige de rosturile ei, între spectator și filmele de actualitate, între tinerii spectatori și filmele cu și despre tineri. Nu este locul și nici timpul aici pentru a analiza cauzele care provoacă și întăresc această „neînțelegere”, dar se poate spune cu mîna pe inimă că este nedrept și aproape dăunător sub raport educativ și cultural ca un film, de altfel pe alocuri agreeabil, cum este „Toamna bobocilor”, să aibă un mult mai mare succes de public decît, să zicem, tot un film cu tineri, deși cu acțiunea plasată într-o altă epocă, „Zidul”. Fără îndoială, tinerii spectatori — și nu numai lor — trebuie să li se pro-

mul ne mirăm că preferă o peliculă de aiurea cu eroi de duzină, dar cu peisaje inedite și demonstrații automobilistice. Nu este mai puțin adevărat că, dincolo de absența diversității nici atunci cînd cinematograful nostru lansează pe ecran realizări valoroase, spectatorul tînar nu o confirmă de fiecare dată, cu entuziasm, că l-ar interesa în mod deosebit acest gen de filme care încearcă să vorbească despre viața lui și despre problemele lui. Există o ruptură cîteodată mai evidentă, cîteodată modestă, de atitudine părtinitoare a unei critici neglige de rosturile ei, între spectator și filmele de actualitate, între tinerii spectatori și filmele cu și despre tineri. Nu este locul și nici timpul aici pentru a analiza cauzele care provoacă și întăresc această „neînțelegere”, dar se poate spune cu mîna pe inimă că este nedrept și aproape dăunător sub raport educativ și cultural ca un film, de altfel pe alocuri agreeabil, cum este „Toamna bobocilor”, să aibă un mult mai mare succes de public decît, să zicem, tot un film cu tineri, deși cu acțiunea plasată într-o altă epocă, „Zidul”. Fără îndoială, tinerii spectatori — și nu numai lor — trebuie să li se pro-

puță și filme ușoare, cu muzică, dans și glume decente, ca și filme politiste și de aventuri care întinze sensibilitatea primară, ci să se adreseze deopotrivă sufletului și inteligenței lor. Dar în atara unei producții rezonabile de divertisment — posibilă la cele 25 de filme anuale produse de cinematografia noastră — există, sau ar trebui să existe mult mai convingător, filmul de actualitate, iar în cadrul acestuia filmul de actualitate despre — repet — tinerii zilelor noastre. Să amintesc mediocritățile artistice a multora dintre aceste filme, ideile lor firave, personajele lor tîpere și nevrozismele nici ca vîrstă și nici ca spirit, schematicismul lor etc., etc. nî se pare puțin sînt lucruri pe care aproape toată lumea cit de cit interesată de soarta filmului nostru de actualitate le cunoaște. Poate că a venit și a trecut de cîteva ori și a venit largul moment în care se cuvine puțîn tineri filme ca „Dragostea începe vineri” sau „Despre a-numele ferice” sau „Muntele ascuns” cu toate că, cel puțin din punctul de vedere al temei, erau filme acceptabile și, eventual, utile. Dar — și nu numai în cazul acestora — ceea ce le placează în conul de umbră al mediocrității este modul stîngaic, primitiv în care povestesc despre tineri și despre viața lor, observația incompletă a lumii la care se raportează, absența — și asta pare să fie cea mai gravă neîmplinire — a titlului răspicat civic și filosofic a celor care le-au realizat. Filmele indifferente, apăsate, ilustrative, descriptive etc., pot reprezenta eventual un succes personal al realizatorilor lor, dar — și este normal — nu interesează pe nimeni, sau pe prea puțîn. Povestitorul cu limbaj moralizator, cu exteroare fastuoase și interioare de hazar, de asemenea. Nu acestea sînt filmele pe care trebuie să le avem atîta vreme cît ținem să facem — și ținem! — o artă revoluționară, pătimasă, adevărată și a nobeții omenești, a curajului și a demnității. Nu cred că tinerii spectatori așteaptă altceva de la cinematograful nostru.

CONSTANTIN STOICU

O „PROBLEMĂ”

(Urmare din pag. 1)

perseverență. Așadar, întreaga problemă nu se circumscrie la parametrii ei tehnici, deoarece privește instanța superioară denumită conștiință și sine, evident de factor psihologic. Aici să-ți spu POT și VREAU, căci numai astfel VEI PUTEA REALIZA CEFA CE-ȚI PROPUL. Altminteri, să măge la situație — de nelușchit — a risipiți valutei pentru importarea unei table găurite sau a unei țevi răsucite (vezi leava de esapațiere la „Dacia”, sau chiar, măruntă și sigurată de la bordul mașinii). Cîndva, ca să dăm un exemplu oarecare, importam bujite necesare autovehiculelor; dar — sint urmele de-a lungul — un grup de cercetători și tehnicieni de la întreprinderea clujeană „Sinterom” s-au străduit să pună la punct o tehnologie corespunzătoare necesităților noastre în creșterea aie industriei naționale (la ora actuală, bujia „Sinterom” — circa 50 de tipuri — și-a dobîndit un unanim renume).

Un-l greu de găsit pe ce-ștă opun un om înmăstăpîn pe meseria lui și pe propria-i persoană, dacă, în-fîlinid în cale un bolovan, l-ai întreba dacă-l poate urni din.

— Mai încape vorbă? — Și — deși apropierea pare hazardată — mi-am adus aminte de mos Ion Roată și de unirea care se impune textele comentate pentru elevii mare... Cotelele de muncă intrinsec toate condițiile uniri eforturilor tuturor în vederea telului — patriotic — de a țări cu minile noastre ceea ce sîntem realmente, capabili să făurim. Am dovedit-o de atîtea ori! S-o dovedim necontenit!

PROGRAMUL I

PROGRAMUL II

VINERI, 24 OCTOMBRIE 1975

PROGRAMUL I

PROGRAMUL II

PROGRAMUL I

PROGRAMUL II

Decada cărții românești

Librăria „Mihail Sadoveanu” din Capitală a găzduit, vineri, ziua Editorii Albatros și a Editorii Științifice și Enciclopedice, o sesiune de lucru pe agenda actuală Decada de cărți românești.

Literatura tehnico-științifică capătă o receptivitate tot mai mare din partea cititorilor. Astfel se explică faptul că, numai în ultimii cinci ani, au fost tipărite peste 4000 de titluri într-un tiraj de milioane de exemplare. Editura Științifică și Enciclopedică, principala instituție specializată în tipărirea acestui gen de carte, oferă cititorilor un de circa 200 de lucrări de largă informare, direcționare și enciclopedice de cele mai diverse profiuri.

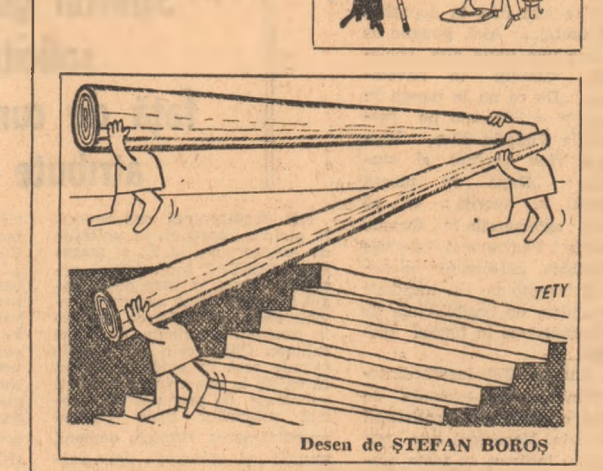
cum vă place?!

Desen de AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU

I-a dat, momindu-l să învețe, Freza mulți arginți de buzunar; L-a vrut un „stîlp la bătrînețe” Și a leșit un stîlp de bar!

catren și desen de AL. CLENCIU

Desen de ȘTEFAN BOROS

cinema SĂMBĂTĂ, 18 OCTOMBRIE 1975 MUSCHETARUL ROMÂN: Pa... DE CE ESTE UCIS UN MAGISTRAT: Central (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30), Voiea (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30) EVADAREA: Lumina (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18; 20) RĂTĂCIRE: Vitorul (orele 15.30) PICIUL — TRINTORII: Doina (orele 11.15; 13.15; 15.45; 17.45; 19.45) ELKINEL TÎNEREȚII: Dacia (orele 8; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15), Popular (orele 15.30; 18; 20.15), Giulești (orele 15.30; 18; 20) CALVARUL UNEI FEMEII: Grivita (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30), Floarea (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18; 20.15) DOMNISOARA ROBINSON: Unirea (orele 16; 18; 20) A FOST ODA UNUL HOLYWOOD: Bucegi (orele 16; 18; 20) BALTAĞUL: Drumul Sării (orele 16; 18; 20) FLUVIUL FĂRĂ ÎNCERCĂRI: Lira (orele 15.30; 18; 20.15), Flacăra (orele 15.30; 18; 20.15) DRAGOSTE LA 16 ANI: Aria (orele 15.30; 17.45; 20)

România-film prezintă filmul sovietic Despre Vitea, Mașa și infanteria marină regia: MIHAIL PTAȘUK cu: SERIOJA SVETLIȚKI, OKSANA BOBROVICI, IVAN MIKOLAIČIUK

SĂPTĂMÎNA T. V. 18 — 24 OCTOMBRIE 1975 MARTI, 21 OCTOMBRIE 1975 PROGRAMUL I 9.00 Telescoala, 10.00 Educaț abumului de artă în educaț gustului estetic, 10.20 Film artistic. Omul cu pantalonii scurți (reluare), 11.35 Telex, 12.00 Roman Folieton, Familia Tribaut, Episodul 5, 22.10 — 24 de ore. PROGRAMUL II 17.00 Telex, 17.05 Muzică populară, 17.25 Film artistic, Ana pămîntului — producție a studiourilor egiptene, Premieră TV, 18.55 Selecțiuni din Festivalul de muzică de cameră-Bragov, 19.25 — 19.50 Telex, 20.00 Roman Folieton, Episodul 13, Inceputul (ultimul episod), 21.30 Telex, 21.35 Învățămînt și electronică, 21.55 Tinerii interpreti de muzică ușoară. de cîntec patriotice, 19.20 — 19.50 Telex, 20.00 Roman Folieton, Episodul 13, Inceputul (ultimul episod), 21.30 Telex, 21.35 Învățămînt și electronică, 21.55 Tinerii interpreti de muzică ușoară. de la stadionul Dinamo, 16.50 Anotimpul tineretii — muzică ușoară, 17.00 Telex, 17.05 Pentru timpul dvs., liber și recreativ, 17.20 Lisa Volan, Emisiune pentru conducătorii auto, 17.30 Ateneu popular TV, 18.15 Trăgerea Pronoșpre, 18.25 Afirmată în bronz și piatră, 18.30 Publicitate, 18.35 Tribuna TV, 19.20 — 19.50 Telex, 20.00 Roman Folieton, Episodul 13, Inceputul (ultimul episod), 21.30 Telex, 21.35 Învățămînt și electronică, 21.55 Tinerii interpreti de muzică ușoară. de la stadionul Dinamo, 16.50 Anotimpul tineretii — muzică ușoară, 17.00 Telex, 17.05 Pentru timpul dvs., liber și recreativ, 17.20 Lisa Volan, Emisiune pentru conducătorii auto, 17.30 Ateneu popular TV, 18.15 Trăgerea Pronoșpre, 18.25 Afirmată în bronz și piatră, 18.30 Publicitate, 18.35 Tribuna TV, 19.20 — 19.50 Telex, 20.00 Roman Folieton, Episodul 13, Inceputul (ultimul episod), 21.30 Telex, 21.35 Învățămînt și electronică, 21.55 Tinerii interpreti de muzică ușoară. de cîntec patriotice, 19.20 — 19.50 Telex, 20.00 Roman Folieton, Episodul 13, Inceputul (ultimul episod), 21.30 Telex, 21.35 Învățămînt și electronică, 21.55 Tinerii interpreti de muzică ușoară. de la stadionul Dinamo, 16.50 Anotimpul tineretii — muzică ușoară, 17.00 Telex, 17.05 Pentru timpul dvs., liber și recreativ, 17.20 Lisa Volan, Emisiune pentru conducătorii auto, 17.30 Ateneu popular TV, 18.15 Trăgerea Pronoșpre, 18.25 Afirmată în bronz și piatră, 18.30 Publicitate, 18.35 Tribuna TV, 19.20 — 19.50 Telex, 20.00 Roman Folieton, Episodul 13, Inceputul (ultimul episod), 21.30 Telex, 21.35 Învățămînt și electronică, 21.55 Tinerii interpreti de muzică ușoară. de cîntec patriotice, 19.20 — 19.50 Telex, 20.00 Roman Folieton, Episodul 13, Inceputul (ultimul episod), 21.30 Telex, 21.35 Învățămînt și electronică, 21.55 Tinerii interpreti de muzică ușoară.

Necesitatea sporirii rolului O.N.U. în viața internațională

INTERVENȚIA REPREZENTANTULUI ȚĂRII NOASTRE ÎN COMITETUL PENTRU PROBLEME POLITICE ȘI DE SECURITATE AL ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

Comitetul pentru problemele politice și de securitate al Adunării Generale a O.N.U. dezbate, în prezent, una dintre cele mai importante probleme ale secolului — „Transparența în viața și Declarația asupra întăririi securității internaționale”.

Coincînd cu aniversarea a trei decenii de la fondarea Organizației, dezbaterile reprezintă o analiză aprofundată a stării politice și economice a lumii, a situațiilor tensionate și conflictuale, precum și a pericolelor pe care le prezintă pentru pacea lumii amănarea rezolvării unor probleme majore care confruntă întreaga omenire.

Luînd ca punct de plecare, reprezentantul țării noastre, Romulus Neagu, a subliniat că, în concepția României, edificarea unui sistem tranzițiv de securitate în lume este condiționată de tranșarea pe planul relațiilor a dreptului inalienabil și egal al fiecărui stat la existența liberă, la suveranitate și independență națională, la pace și colaborare cu celelalte state ale lumii.

În concluzie, reprezentantul românului a arătat că, în activitatea sa, el va avea în vedere, în primul rînd, de a asigura securitatea și cooperarea în Europa, vorbitorul a arătat că, în activitatea sa, el va avea în vedere, în primul rînd, de a asigura securitatea și cooperarea în Europa, vorbitorul a arătat că, în activitatea sa, el va avea în vedere, în primul rînd, de a asigura securitatea și cooperarea în Europa.

Referindu-se apoi la activitatea sa, el a arătat că, în activitatea sa, el va avea în vedere, în primul rînd, de a asigura securitatea și cooperarea în Europa, vorbitorul a arătat că, în activitatea sa, el va avea în vedere, în primul rînd, de a asigura securitatea și cooperarea în Europa.

Pentru apărarea integrității teritoriale și unității naționale a Namibiei

În Consiliul O.N.U. pentru Namibia — organism din care face parte și țara noastră — a luat cuvîntul Ovidiu Merero, reprezentantul Organizației Poporului African de Sud-Vest (SWAPO), care a vorbit despre „opresunea îndurată de poporul namibian sub administrația ilegală și regimul polițienesc sud-african”. Namibia este o țară — a spus vorbitorul — în care, a răstănit, torturile, întințirile și asasinările comise de agenții regimului apartheidului sînt elemente cotidiane. Sub un prețel sau altul, în urma conducerii a SWAPO din Namibia a fost intensificată.

Merero a demascat prezența la New York a 33 de trădători și poporului namibian, care au fost trimiși în diferite zone de ocupație sud-africane, pentru a „reprezenta” Namibia.

Consiliul O.N.U. pentru Namibia a impulsionat pe reprezentanții României, Nigeriei și Zambiei — membri ai acestui organism — ca, împreună cu Secretariatul Națiunilor Unite, să elaboreze o declarație în numele Consiliului și să trimită copii ale acestor declarații membrilor O.N.U. și în special membrilor O.N.U. înscise în itinerarul celor 33, care, chipurile, reprezintă Conferința constituțională — instituție creată de ocupații.

Declarația reafirmă refuzul de a recunoaște în Namibia Conferința constituțională a ocupanților, care este o organizație ilegală și care este o impresie de legalitate unui regim ilegal. Declarația cheamă pe toți membrii O.N.U. să impună măsuri de aplicare a Decarației și să exercite presiuni pentru a o determina să se retragă administrația din acest teritoriu. De asemenea, Declarația cere statelor membre ale O.N.U. să se abțină de a trata cu grupul celor 33 și să apere integritatea teritorială și unitatea națională ale Namibiei.

Reprezentantul României în Consiliul O.N.U. pentru Namibia, Petre Vlașceanu, a salutată prezența la O.N.U. a reprezentanților mișcării de eliberare națională SWAPO, David Merero, și a subliniat imperativul ca situația din acest teritoriu să se afle în atenția permanentă a Consiliului de Securitate și Adunării Generale ale O.N.U. Consiliul de Securitate trebuie să-și exercite prerogativele conferite de Carta și reafirmate în rezoluțiile O.N.U. privitoare la Namibia, conform intereselor poporului namibian, și să adopte măsuri concrete, capabile să ducă la retragerea grănică și necondiționată a forțelor armate, polițienesti și a administrației sud-africane din Namibia, la eliberarea tuturor deținuților politici namibieni și la garantarea independenței acestui teritoriu.

pe scurt • pe scurt • pe scurt

● DUPĂ O NOAPTE LINIȘTITĂ, ziua de vineri a fost marcată, în Liban, de o desîntărire care semnaleză agenția France Presse, Mare parte din instituțiile și serviciile din capitala țării au început să funcționeze normal, în pofida a două sau trei incidente izolate.

● DISPARIȚIA SECRETARULUI PENTRU INFORMAȚII AL A.N.C. Dr. Edson Sithole, secretar pentru informații al Congresului Național African din Rhodesia, a dispărut, începînd de miercuri trecută, din Salisbury, agenția France Presse, adăugînd că familia sa a întreprins un demers oficial pentru ca poliția să-l înscrie pe lista persoanelor dispărute. E. Sithole a fost văzut ultima dată miercuri seara.

● CONFERINȚA pentru securitate și cooperare în Europa a intensificat procesul de desîntărire și a pus bazele continuării cooperării dintre statele europene, a declarat ministrul al Suediei, Olof Palme, într-o alocațiune preliminară de inaugurare sesiunii Riksdagului (parlament suedez).

● PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Școlii” Tel: 17 49 19, 17 49 28. Abonamentele se fac la oficiile postale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tipar: Combinatul poligrafic „Casa Școlii”, P.O.B. — 2601, telex: 011831.

O cerință majoră: făurirea unei noi ordini economice internaționale (VII)

de peste hotarele economice internaționale

Miting al prieteniei coreano-române

Cu prilejul încheierii vizitei în provincia Kangwon a tovarășului Emil Bobu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, în orașul Wonsan a avut loc un miting al prieteniei coreano-române. Pe fundalul scenei Teatrului de Operă din Wonsan se aflau portretele tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Kim Ir Sen, drapelul de stat ale celor două țări.

În președinția, alături de oaspeții români, au luat loc în Gian Sik, membru supleant al Comitetului Politic, secretar al C.C. al P.M.C., Hong Si Hak, secretar responsabil al Comitetului provincial de partid Kangwon, alte oficialități locale de partid și de stat, precum și ambasadorul român la Phenian, Dumitru Popa. Au fost intonate imnurile de stat ale României și R.P.D. Coreea.

Au luat cuvîntul tovarășii Hong Si Hak și Emil Bobu, care au evocat bunele relații de prietenie și solidaritate militanță dintre partidele și popoarele celor două țări. Vorbitorii au subliniat contribuția deosebită a schimbului de vizite, întîlnirilor și convorbirilor oficiale dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Kim Ir Sen, a documentelor semnate de către cele două țări, a Tratatului de prietenie și colaborare dintre cele două țări, la întărirea și dezvoltarea relațiilor bilaterale, la cauza păcii, socialismului și progresului în lume.

Ridicarea necentenității a bunăstării popoarelor, a nivelului de civilizație nu sînt posibile fără perfecționarea continuă a forțelor de producție. Acest proces este însă frunat de inegalitatea nivelurilor de dezvoltare a economiilor naționale. Statisticile internaționale conțin, în acest sens, date deosebit de sugestive, reliefînd decalajele dintre diferite țări ale lumii. Din cele 4 miliarde de locuitori, Terrei, aproximativ 3 miliarde trăiesc în țările în curs de dezvoltare. După toate probabilitățile, pînă în anul 2000 populația mondială va atinge cifra de 6 miliarde. Majoritatea acestor oameni se vor naște în țările în curs de dezvoltare, țări ce dispun de importante resurse naturale și umane. Dar cît de tîrziu de timp va dura să se realizeze în aceste țări produsul național brut este de 13 ori mai mic decît al țărilor dezvoltate, că statele în curs de dezvoltare nu participa decît cu la sută din totalul populației. Fenomenul este alimentat în numeroase țări afro-asiatice sau latino-americane analfabetismul se ridică încă la cote de 50-90% în unele din totalul populației. Femeile și subnutriția afectează anual circa 700-800 de milioane de oameni care trăiesc în aceste regiuni.

Diferențele radicale se separă țările dezvoltate de cele subdezvoltate ori aflate în curs de dezvoltare aduc în prim plan caracterul anarhic al actualului sistem de relații economice internaționale, utilizarea neratificată a forțelor de muncă și a resurselor planetei. Progresul general și accelerarea dezvoltării economice și sociale a țărilor: rămase în urmă nu se pot realiza, în condițiile menționate.

Referindu-se la relațiile Greco-române, secretarul executiv al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a arătat că, în activitatea sa, el va avea în vedere, în primul rînd, de a asigura securitatea și cooperarea în Europa, vorbitorul a arătat că, în activitatea sa, el va avea în vedere, în primul rînd, de a asigura securitatea și cooperarea în Europa.

Reamintind prejudiciile materiale și politice suferite de Grecia pe plan internațional în timpul dictaturii militare, premierul grec a declarat că relațiile în cordate dintre Grecia și Turcia au fost moștenite de la foaie dictatoriale, reafirmînd că, în urmă cu 6 luni, actualul guvern a început cu Turcia „un dialog plin de obstacole asupra Ciprului și Mării Egee”. Recent — a adăugat el — dialogul a ajuns în impas.

Reamintind prejudiciile materiale și politice suferite de Grecia pe plan internațional în timpul dictaturii militare, premierul grec a declarat că relațiile în cordate dintre Grecia și Turcia au fost moștenite de la foaie dictatoriale, reafirmînd că, în urmă cu 6 luni, actualul guvern a început cu Turcia „un dialog plin de obstacole asupra Ciprului și Mării Egee”. Recent — a adăugat el — dialogul a ajuns în impas.

Reamintind prejudiciile materiale și politice suferite de Grecia pe plan internațional în timpul dictaturii militare, premierul grec a declarat că relațiile în cordate dintre Grecia și Turcia au fost moștenite de la foaie dictatoriale, reafirmînd că, în urmă cu 6 luni, actualul guvern a început cu Turcia „un dialog plin de obstacole asupra Ciprului și Mării Egee”. Recent — a adăugat el — dialogul a ajuns în impas.

Reamintind prejudiciile materiale și politice suferite de Grecia pe plan internațional în timpul dictaturii militare, premierul grec a declarat că relațiile în cordate dintre Grecia și Turcia au fost moștenite de la foaie dictatoriale, reafirmînd că, în urmă cu 6 luni, actualul guvern a început cu Turcia „un dialog plin de obstacole asupra Ciprului și Mării Egee”. Recent — a adăugat el — dialogul a ajuns în impas.

Reamintind prejudiciile materiale și politice suferite de Grecia pe plan internațional în timpul dictaturii militare, premierul grec a declarat că relațiile în cordate dintre Grecia și Turcia au fost moștenite de la foaie dictatoriale, reafirmînd că, în urmă cu 6 luni, actualul guvern a început cu Turcia „un dialog plin de obstacole asupra Ciprului și Mării Egee”. Recent — a adăugat el — dialogul a ajuns în impas.

Reamintind prejudiciile materiale și politice suferite de Grecia pe plan internațional în timpul dictaturii militare, premierul grec a declarat că relațiile în cordate dintre Grecia și Turcia au fost moștenite de la foaie dictatoriale, reafirmînd că, în urmă cu 6 luni, actualul guvern a început cu Turcia „un dialog plin de obstacole asupra Ciprului și Mării Egee”. Recent — a adăugat el — dialogul a ajuns în impas.

Reamintind prejudiciile materiale și politice suferite de Grecia pe plan internațional în timpul dictaturii militare, premierul grec a declarat că relațiile în cordate dintre Grecia și Turcia au fost moștenite de la foaie dictatoriale, reafirmînd că, în urmă cu 6 luni, actualul guvern a început cu Turcia „un dialog plin de obstacole asupra Ciprului și Mării Egee”. Recent — a adăugat el — dialogul a ajuns în impas.

Reamintind prejudiciile materiale și politice suferite de Grecia pe plan internațional în timpul dictaturii militare, premierul grec a declarat că relațiile în cordate dintre Grecia și Turcia au fost moștenite de la foaie dictatoriale, reafirmînd că, în urmă cu 6 luni, actualul guvern a început cu Turcia „un dialog plin de obstacole asupra Ciprului și Mării Egee”. Recent — a adăugat el — dialogul a ajuns în impas.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Școlii” Tel: 17 49 19, 17 49 28. Abonamentele se fac la oficiile postale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tipar: Combinatul poligrafic „Casa Școlii”, P.O.B. — 2601, telex: 011831.